

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 81/2010
10.12.2010

Asia Virkasuhteen irtisanomista ja virantoimituksesta pidättämistä koskeva oikaisuvaatimus

Oikaisuvaatimuksen tekijä

A, tietohallintopäällikkö

Virasto Poliisilaitos

Päätös, johon haetaan oikaisua

Poliisilaitos on päätöksellään 29.1.2010 nro A/40/PME/2010 irtisanonut A:n valtion virkamieslain 25 §:n 2 momentin nojalla tietohallintopäällikön virasta viiden kuukauden irtisanomisajan kuluttua ja pidättänyt hänet valtion virkamieslain 40 §:n 2 momentin 4 kohdan nojalla virantoimituksesta välittömästi.

Päätöksen perustelujen mukaan A oli kantelukirjoituksissaan esittänyt väli-päätöksessä 18.1.2010 nro A/18/ESK/2010 kerrotuin tavoin asioita tavalla, jota ei voitu enää pitää hyväksyttävänä virkamiehelle. A:n menettely oli ollut omiaan vahingoittamaan sekä viraston että poliisin arvostusta. Lisäksi A oli laiminlyönyt poliisilaitoksen tietohallinnon kannalta keskeisen virkatehtävän suorittamisen, vaikka häntä oli huomautettu useaan otteeseen sen tekemättä jättämisestä. Vielä A oli toisiin tehtäviin määräämisen jälkeenkin jatkanut kantelukirjoitustensa levittämistä henkilökunnalle ja näyttänyt niitä useammalle henkilölle vielä sen jälkeen, kun hän oli saanut kutsun virkamies-oikeudelliseen kuulemistilaisuuteen. A:n menettely oli aiheuttanut sen, että

poliisilaitos oli työnantajana perustellusti menettänyt luottamuksensa A:n kykyyn hoitaa vastaisuudessa virkatehtäviä poliisilaitoksessa yhteistyössä muiden virkamiesten kanssa. Edelleen poliisilaitos oli katsonut A:n siinä määrin soveltumattomaksi tehtävänsä, ettei virantoimitusta ollut voitu jatkaa.

Oikaisuvaatimus

Poliisilaitoksen päätös on kumottava.

Irtisanominen oli ollut tarkoitushakuista ja siitä oli päätetty etukäteen. Eduskunnan oikeusasiamiehelle tehty kantelu ei ollut vahingoittanut poliisilaitoksen tai poliisin mainetta eikä kantelusta työpaikalla puhuminen haitannut poliisilaitoksen toimintaa. A oli hoitanut virkatehtävänsä asianmukaisesti sekä käyttäytynyt asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla. Poliisilaitoksen tietohallintopäällikön virka oli siviilivirkamiehen virka eikä asemaan liittynyt poliisimiehen korostunutta luottamusasemaa. A ei ollut myöskään laiminlyönyt laiterekisterin perustamista laitokselle. Tietohallintopäällikön tehtäväjärjestelyt olivat vuonna 2009 olleet epäselviä ja niistä oli käyty neuvotteluja sinäkin aikana, johon väitetyt virkatehtävien laiminlyönnit liittyivät. A:ta ei ollut aikaisemmin varoitettu eikä hänelle siten ollut annettu tilaisuutta oikaista menettelyään.

Asian käsittely ja selvittäminen

Poliisilaitos on antanut vastineen, jonka mukaan laiterekisterin laatiminen oli annettu A:n tehtäväksi keväällä 2009 tulos- ja kehityskeskustelun yhteydessä. Laiterekisterin laatimisessa ei ollut kyse ainoastaan lukujen ilmoittamisesta budjettikäsittelyä varten, vaan poliisilaitoksen ja vuokranantajan irtaimen omaisuuden hallinnoinnista. Pelkästään vuokrattujen laitteiden sekoittuminen poliisilaitoksen omien laitteiden joukkoon aiheutti suuria ongelmia vuokrauslaitteita palautettaessa. Edelleen laiterekisteri oli tärkeä sisäisen valvonnan työkalu, jolla seurattiin arvokkaan IT-omaisuuden sijaintia poliisilaitoksella.

A on antanut vastaselityksen ja pyytänyt, että asiassa järjestetään suullinen käsittely A:n kuulemiseksi riitaisista seikoista sekä todistajien kuulemiseksi laiterekisterin olemassaolosta ja A:n toimenpiteistä laiterekisterin perustamiseksi.

Poliisilaitos ei ollut vastineessaan täsmentänyt, miten A:n tekemät kantelut olivat vahingoittaneet sitä. Eduskunnan oikeusasiamiehelle tehdyn kantelun julkisuus oli ollut rajoitettua eikä A ollut pyrkinyt saamaan kantelulle laajempaa julkisuutta. A:lla ei missään vaiheessa ollut loukkaamistarkoitusta eikä hänen kanteluunsa voitu pitää loukkaavana. Hänen käyttämänsä sanamuodot eivät olleet halventavia tai asiattomia. A oli kanteluissaan esittänyt näkemyksensä yksittäisenä virkamiehenä. Hän oli sananvapautensa rajoissa ja jopa virkavelvollisuuksiinsa kuuluvana tehtävänä esittänyt perustellun näkemyksensä havaitsemistaan epäkohdista ja pyytänyt niiden tutkimista. Tätä ei voitu pitää virkamiehen asiallisuusvelvoitteen vastaisena toimintana. A:n turvautumista käytettävissään oleviin oikeusturvakeinoihin ei voitu pitää hyväksyttävänä irtisanomisperusteena. A:n kantelu oli johtanut Eduskunnan apulaisoi-

keusasiamiehen toimenpiteisiin ja ollut siis osaksi aiheellinen. Joka tapauksessa kanteluun ja sen sanamuotoihin vetoaminen irtisanomisperusteena ei ollut tapahtunut kohtuullisessa ajassa.

Vastoin poliisilaitoksen väitettä laiterekisterin laatimista ei ollut annettu A:lle tehtäväksi kevättalven 2009 tuloskeskusteluiden yhteydessä. Laiterekisterin perustamisesta oli keskusteltu ensimmäisen kerran keväällä 2009 ja uudelleen syksyllä 2009. A oli alan asiantuntijana tuonut keskusteluissa esiin näkemyksensä siitä, että erillisen laiterekisterin perustaminen ennestään olemassa olevien rinnalle ei ollut tarpeellista eikä kannattavaa. Hän oli myös kertonut esimiehilleen, että laitoksen oman atk-henkilöstön aliresursoinnin vuoksi rekisterin tietosisällön ylläpitäminen olisi ollut mahdotonta ja että rekisterin perustaminen ja ylläpito olisi ollut mahdollista toteuttaa vain tilaamalla työ Hallinnon tietotekniikkakeskukselta (jäljempänä HALTIK). A:lle ei ollut annettu tarkkaa aikarajaa, mihin mennessä laiterekisterin tuli olla valmis. A oli ryhtynyt toimiin laiterekisterin perustamiseksi varaamalla vuoden 2010 budjettiin määrärahaa laitoksen omistuksessa olevien laitteiden rekisteriin sisällyttämistä varten ja valmistautumalla sisällyttämään laiterekisterin ylläpitämistä koskevan kohdan poliisilaitoksen ja HALTIK:in väliseen valmisteilla olleeseen palvelusopimukseen. Syksyn aikana A oli kuitenkin syrjäytetty näistä neuvotteluista. Näin ollen A:n edellytykset toimia asianmukaisella tavalla annetun tehtävän suhteen olivat estyneet laitoksen johdon omin toimenpitein, eikä hän siten ollut laiminlyönyt tehtäviään. Joka tapauksessa sitä, että A ei olisi ollut irtisanomiseen mennessä perustanut laiterekisteriä, ei voitu pitää valtion virkamieslain mukaisena erityisen painavana syynä virkasuhteen irtisanomiselle, kun väitetystä laiminlyönnistä ei ollut annettu huomautusta tai varoitusta.

Virkamieslautakunnan ratkaisu

Perustelut

Irtisanomismenettely kantelukirjoitusten osalta

1. Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 25 §:n 3 momentin mukaan irtisanominen on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun irtisanomisen peruste on tullut viranomaisen tietoon.

2. Esitetty selvitys

Välipäätöksessä 18.1.20010 siteeratut A:n lausumat ovat kantelusta 1.6.2007, vastineesta 19.11.2008 ja lisäkirjeestä 23.1.2009. Asiakirjojen mukaan A:n kantelu eduskunnan oikeusasiamiehelle on päivätty 1.6.2007. Poliisilaitos on eduskunnan oikeusasiamiehen päätöksen mukaan antanut kantelusta selvityksen oikeusasiamiehelle 20.3.2008. A on 19.11.2008 antanut vastineen ja vielä 23.1.2009 toimittanut lisäkirjeen, jossa hän on tuonut esiin uusia epäkohtia. Sisäasiainministeriön poliisiosasto on 16.4.2009 antanut lisälausunnon, johon A on antanut 5.6.2009 päivätyn vastineensa. Vielä A on 4.9.2009 toimittanut oikeusasiamiehelle lisäkirjeen ja poliisilaitos 18.9.2009 päivätyn lisäselvityksen. Eduskunnan apulaisoikeusmiehen päätös asiasta on

annettu 30.9.2009.

3. Oikeudellinen arviointi ja johtopäätökset

Saadun selvityksen mukaan A:n irtisanomiseen johtaneet toimet on käynnistetty kuulemistilaisuudella 13.1.2010. Poliisilaitos on tullut tietämään kantelun sisällöstä viimeistään 20.3.2008 antaessaan siitä selvityksen oikeusasiamiehelle eli lähes kaksi vuotta ennen A:n virkasuhteen irtisanomiseen johtaneiden toimien aloittamista. Lisäksi virkamieslautakunta arvioi, että A:n vastineen 19.11.2008 ja lisäkirjeen 23.1.2009 osalta poliisilaitos on tullut tiedoiseksi samoihin aikoihin, kun Sisäasianministeriön poliisiosasto on antanut niistä lisälausuntonsa 16.4.2009. Näin ollen kanteluun ja siihen liittyviin kirjelmiin sekä niiden sanamuotoihin vetoamisen irtisanomisperusteena ei näyttäisi tapahtuneen kohtuullisessa ajassa. Saadun selvityksen mukaan A on kuitenkin jatkanut Eduskunnan oikeusasiamiehelle osoittamiensa kantelukirjoitusten levittämistä henkilökunnan keskuudessa vielä senkin jälkeen, kun hän oli saanut kutsun virkamiesoikeudelliseen kuulemistilaisuuteen 13.1.2010. Virkamieslautakunta katsoo, että A:n kantelukirjoituksissa ja niiden levittämisessä on ollut kyse samasta menettelystä. Näin ollen irtisanomispäätös on tehty kohtuullisessa ajassa.

Irtisanominen ja virantoimituksesta pidättäminen

1. Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 14 §:n 2 momentin mukaan virkamiehen on käytäyttyävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Valtion virkamieslain 25 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen ei saa irtisanoa virkasuhdetta virkamiehestä johtuvasta syystä, ellei tämä syy ole erityisen painava. Tällaisena syynä ei voida pitää ainakaan virkamiehen poliittisia, uskonnollisia tai muita mielipiteitä taikka hänen osallistumisestaan yhteiskunnalliseen tai yhdistystoimintaan.

Valtion virkamieslain 40 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaan virkamies voidaan pidättää virantoimituksesta välittömästi irtisanomisen jälkeen, jos irtisanomisen perusteena oleva teko tai laiminlyönti osoittaa virkamiehen siinä määrin soveltumattomaksi tehtäväänsä, ettei virantoimitusta voida jatkaa tai jos virantoimituksen jatkuminen irtisanomisajan voi vaarantaa kansalaisen turvallisuuden.

2. Esitetty selvitys

2.2. Kantelukirjoitusten asiallisuus ja sopivuus

A:n tekemät kantelukirjoitukset on todettu asiassa riidattomiksi samoin kantelukirjoituksista työpaikalla puhuminen. Saadun selvityksen mukaan A on tehnyt tarkasteltavana olevat kantelukirjoitukset toimiessaan poliisilaitoksen tietohallintopäällikkönä.

Poliisilaitoksen mukaan A on käyttäytymisellään rikkonut virkavelvollisuuttaan.

A on perustellut menettelyään muun muassa vetoamalla siihen, että Eduskunnan oikeusasiamiehelle tehdyn kantelun julkisuus on ollut rajoitettua eikä hän ole pyrkinyt saamaan kantelulle laajempaa julkisuutta sekä että hän on virkavelvollisuuksiinsa kuuluvana tehtävänä esittänyt perustellun näkemyksensä havaitsemistaan epäkohdista ja pyytänyt niiden tutkimista.

2.3. Työtehtävien laiminlyönti

Välipäätöksen 18.1.2010 mukaan asian käsittelyn aikana oli tullut ilmi, että A oli laiminlyönyt virkatehtäviensä hoitamisen keskitetyn IT-laiterekisterin osalta. A:n oli edellytetty hoitavan asian kuntoon tulos- ja kehityskeskustelun yhteydessä helmikuussa 2009 annetussa määräajassa, tehtävälle oli annettu uusi määräaika toukokuussa 2009 ja asiaa oli tiedusteltu syksyn 2009 aikana useaan otteeseen. HALTIK:in henkilöstön tietojen mukaan poliisilaitoksella ei ollut keskitettyä laiterekisteriä, joka oli merkittävä tietolähde suunniteltaessa tietohallinnon investointeja, laitehankintoja ja hankinnoista aiheutuvia kustannuksia. A:lle oli varattu asian johdosta tilaisuus tulla asiassa kuulluksi 28.1.2010.

Oikaisuvaatimuksen alaisen päätöksen 29.1.2010 mukaan A oli kuulemistilaisuudessa 28.1.2010 ilmoittanut, että rekisteriä ei ollut toimitettu johdolle eli apulaispoliisipäällikkö B:lle tai hallintojohtaja C:lle. Kuulemistilaisuudessa A:n mukaan laiterekisterin luomisessa olisi ollut kyse ensisijaisesti HALTIK:in tehtävästä, laiterekisteri olisi syntynyt aikanaan automaattisesti koneiden vaihtojen myötä 3 Step IT:n kautta eikä A olisi pystynyt sitä yksin tuottamaan. Päätöksen mukaan B:n ja C:n mukaan A ei olisi heidän kanssaan käymässä keskusteluissa vedonnut kuulemistilaisuudessa laiterekisterin osalta esiin tuomiinsa seikkoihin. Edelleen päätöksen mukaan A ei ollut edes toimittanut HALTIK:ilta saatavaa listausta B:lle ja C:lle, koska oli pitänyt tätä tarpeettomana. A oli kuulemistilaisuudessa kertonut, että laiterekisteriä oli pyydetty häneltä viimeksi syksyllä 2009. Päätöksessä on todettu, että vaikka tehtävän laiminlyöntiä ei välttämättä yksistään ollut voitu pitää irtisanomisperusteena, oli se muodostunut sellaiseksi kokonaisarviointissa.

Poliisilaitoksen vastineeseen 19.4.2010 oheistetussa **kokousmuistiossa 29.5.2009** on todettu, että apulaispoliisipäällikön ja A:n välisessä tuloskeskustelussa oli sovittu, että tietohallintoon esikunnan työjärjestyksen mukaan kuuluvien tehtävien lisäksi A laatii poliisilaitoksen atk-laitteiden tulosityksikkökohtaisen hankintasuunnitelman 16.4.2009 mennessä sekä vastaa suunnitelman ja laiterekisterin päivittämisistä. Kokouksessa oli todettu, että hankintasuunnitelmaa ja laiterekisteriä ei ollut vielä tuolloin laadittu. A oli kokouksessa ilmoittanut, että hän tarvitsi lisäaikaa hankintasuunnitelman laadintaan. Edelleen muistion mukaan oli sovittu, että A laatii 1.7.2009 mennessä laitekantarekisterin, josta ilmenee poliisilaitoksen omistuksessa olevat atk-laitteet yksikkökohtaisesti.

A:n mukaan laiterekisterin perustamisesta oli keskusteltu ensimmäisen kerran keväällä 2009 ja uudestaan syksyllä 2009.

3. Oikeudellinen arviointi ja johtopäätökset

3.1. Kantelukirjoitukset

Virkamieslautakunta toteaa, että virkamiehellä on oikeus esittää avoimessa julkisessa keskustelussa kriittisiä mielipiteitä työnantajansa toiminnasta kenenkään sitä ennakolta rajoittamatta. Kuitenkin laissa säädetyt virkavelvollisuudet rajoittavat eräiltä osin virkamiehen sananvapautta. Arvioitaessa näitä rajoituksia kussakin tapauksessa on kiinnitettävä huomiota erityisesti kritiikin asiallisuuteen ja sopivuuteen. Kritiikki on epäasiallista erityisesti silloin, kun virkamies vääristelee tosiasioita tai kritiikki ilmeisesti ei vastaa tosiasioita. Kritiikin asiallisuutta arvioitaessa kiinnitetään huomiota myös virka-asemaan ja siihen, onko virkamies toiminut virka-aikana vai sen ulkopuolella, ja onko virkamies esittänyt arvostelun mainiten virka-asemansa vai yksityishenkilönä. Sopivuutta arvioitaessa otetaan huomioon arvostelun tarkoitus ja vaikutukset. Virkamies saa käyttää asemaansa ainoastaan virkatehtävien edellyttämiin tarkoituksiin. Arvostelussa virkamiehen pitää kiinnittää huomiota myös siihen, onko arvostelulla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia viraston toimintaan ja hänen edellytyksiinsä hoitaa myöhemmin tehtäviään yhteistyössä muiden virkamiesten kanssa.

Virkamieslautakunta toteaa olevan selvää, että virkamies voi epäkohtia havaitessaan kääntyä yleisten laillisuusvalvojen puoleen. Eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen A:n kantelun johdosta antama päätös 30.9.2009 on myös osin johtanut toimenpiteisiin ja poliisilaitoksen huomion kiinnittämiseen kantelussa kuvattuun toimintaan. Toisaalta kantelu ei ole useiden kohtien osalta johtanut toimenpiteisiin. Irtisanomispäätöksessä 29.1.2010 ei ole edes väitetty, että kantelukirjoitukset olisivat tulleet suuren yleisön tietoon. Tähän nähden kantelukirjoituksissa esitetyt kärjekkäät ja osin epäasialliset kannanotot eivät ole olleet selvästi sopimattomia. Toisaalta A on jatkanut kritiikkiään työpaikalla sen jälkeen, kun hän jo oli saattanut väittämänsä epäkohdat asianomaisten viranomaisten tutkittavaksi ja vielä senkin jälkeen kun kantelu oli jo ratkaistu. Menettelyllään A on osin saattanut oman toimintansa tarkoitusperät epäuskottaviksi.

Kaiken edellä esitetyn perusteella virkamieslautakunta katsoo, että A on osin epäasiallisella tavalla arvostellut kantelukirjoituksissaan poliisilaitoksen johtoa. Asiassa ei ole kuitenkaan selvitetty, että arvostelu olisi vahingoittanut merkittävästi poliisilaitoksen tai poliisin arvostusta. Menettely on ollut julkisuudeltaan rajattua ja A:n toiminta ei ole ollut selvästi epäasiallista ja sopimattonta. Vaikka A:n menettely on jatkunut vielä kanteluun annetun ratkaisun jälkeenkin, on se jatkuessaankin rajoittunut työpaikan sisälle. A:ta ei ole myöskään aikaisemmin varoitettu hänen menettelystään. Asiassa on myös punnittava vastakkain oikeusvaltiossa vallitsevaa tärkeää mahdollisuutta saattaa kantelun kautta laillisuusvalvojan tutkittavaksi viranomaisten toimien laillisuuden kanssa, minkälaisia sanavalintoja kantelukirjoituksen tekijä on valinnut. Vaikka tietyt sanavalinnat eivät olekaan olleet neutraalin virkakielen vaatimuksien mukaisia, olosuhteet huomioon ottaen niitä ei voida kuitenkaan pitää yhteen kantelutapahtumaan liittyvinä siinä määrin epäsovivina, että ne muodostaisivat irtisanomisen edellytyksenä olevan erityisen painavan syyntä A:n irtisanomiseksi.

3.2. Työtehtävien laiminlyönti

Asiassa on esitetty ristiriitaista selvitystä siitä, koska laiterekisterin perustamisesta oli keskusteltu A:n kanssa ensimmäisen kerran ja oliko laiterekisterin perustamisesta sovittu, oliko A:lle annettu tarkka määräaika, johon mennessä laiterekisterin tuli olla valmis sekä oliko A tuonut laiterekisteriin laadintaan liittyviä epäkohtia esille keskusteluissa esimiesten kanssa.

Virkamieslautakunta toteaa, että asiassa on riidattomasti todettu, että poliisilaitos on syksyn 2009 aikana tiedustellut A:lta laiterekisteriä. Lisäksi lautakunta pitää asiassa kokousmuistion 29.5.2009 perusteella selvitettyinä, että A on helmikuussa 2009 saanut tehtäväkseen laiterekisterin laatimisen 16.4.2009 mennessä ja että A:lle on 29.5.2009 myönnetty lisäaikaa laiterekisterin laatimiseen 1.7.2009 asti. Sen sijaan saadusta selvityksestä ei käy ilmi, että A olisi tuonut laiterekisteriin laadintaan liittyviä epäkohtia esille esimiesten kanssa käydyissä keskusteluissa. A:n hoitaman tietohallintopäällikön tehtävän tehtävänjärjestelyillä ei ole myöskään selvitetty olleen merkitystä laiterekisterin laatimisen kannalta. Toisaalta asiassa on jäänyt selvittämättä, miten laajasta tehtävästä laiterekisterin laatimisessa on ollut kyse ja olisiko A yksin kyennyt sitä asetetuissa määräajoissa ja työnantajan haluamassa laajuudessa perustamaan. Joka tapauksessa A ei ole toimittanut esimiehilleen edes HALTIK:ilta saatavaa listausta atk-laitteista, vaikka listaus oli hänen mukaansa helposti saatavissa.

Asiaa kokonaisuutena arvioiden virkamieslautakunta katsoo, että A on laiminlyönyt virkavelvollisuutensa. Asiassa ei ole kuitenkaan esitetty tarkempaa selvitystä laiminlyödyn työtehtävän sisällöstä, eikä kyse ole ollut A:n pääasiallisesta työtehtävästä. A:n siirtäminen 1.1.2010 lukien uusiin tehtäviin esikuntaan osaltaan osoittaa, että työnantajalla ei ole ollut perusteltua syytä menettää luottamustaan A:n kykyyn hoitaa vastaisuudessa työtehtäviään. Hallinnon suhteellisuusperiaate huomioon ottaen A:n yksittäisen työtehtävän laiminlyönti ei edellä kuvatuissa olosuhteissa muodosta erityisen painavan syytä, jonka nojalla hänet olisi voitu irtisanoa.

4. Lopputulos

Virkamieslautakunta katsoo siten, että A:n käyttäytyminen on ollut moitittavaa, mutta ei se kuitenkaan muodosta kokonaisarviointikaan huomioon ottaen erityisen painavan syytä, jonka nojalla A olisi voitu irtisanoa. Näin ollen perusteita myöskään virantoimituksesta pidättämiselle ei ole ollut.

Suullinen käsittely

Huomioon otettuna asian lopputulos suullisen käsittelyn toimittaminen ei ole tarpeellista asian selvittämiseksi.

Päätös

Virkamieslautakunta hyväksyy oikaisuvaatimuksen ja kumoaa poliisilaitoksen päätöksen irtisanomisen ja virantoimituksesta pidättämisen osalta.

Virkamieslautakunta hylkää pyynnön suullisen käsittelyn järjestämisestä.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 14 § 2 mom., 25 § 1 mom. ja 2 mom., 40 § 2 mom. 4 kohta ja 51 §

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Puheenjohtaja

Heikki Jukarainen

Esittelijä

Petteri Plosila

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja siihen osallistuivat puheenjohtaja Jukarainen, jäsenet Kulla, Paanetoja, Äijälä, Isomäki, M. Nieminen, Komulainen ja Keturi sekä varajäsen Kuusama.